

DECIZIA nr. 401/27.07.2017
privind soluționarea contestației formulate de
domnul **AA**,
înregistrată la D.G.R.F.P.București sub nr. aaaa/29.03.2017

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații 1 a fost sesizată de către Administrația sector 1 a Finanțelor Publice cu adresa nr. cccc/24.03.2017, înregistrată la D.G.R.F.P.București sub nr. aaaa/29.03.2017, completată cu adresa înregistrată sub nr. acac/12.04.2017, cu privire la contestația formulată de domnul AA, CNP, cu domiciliul în str., București.

Obiectul contestației, înregistrată la Administrația sector 1 a Finanțelor Publice sub nr. dddd/14.03.2017, îl constituie Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/31.12.2016, prin care au fost stabilite obligații fiscale accesorii în sumă totală de **x lei** reprezentând accesorii aferente diferențelor de impozit anual de regularizat în sumă de **y lei** și accesorii aferente CASS în sumă de **z lei**, emisă de Administrația sector 1 a Finanțelor Publice, comunicată la data de **09.03.2017**.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de prevederile art. 268 alin.(1), 269, art.272 alin (2) lit.(a) și art.352 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de domnul AA.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a cauzei.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I. Prin contestația formulată domnul AA solicită anularea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii ca fiind fără obiect pentru următoarele motive:

- accesoriile pentru diferențele de impozit de regularizat în sumă de **y lei** se referă la deciziile de impunere anule pentru anii 2012, 2013, 2014 și 2015 pe care le-a achitat în termenul legal conform chitanțelor anexate la dosarul cauzei;
- accesoriile stabilite pentru CASS în sumă de **z lei** se referă la obligații de plată aferente anului 2013 prin decizia nr. dec1/04.03.2013, anulată de organul fiscal prin decizia nr. dec2/19.03.2013 prin care obligațiile aferente CASS sunt „zero”;
- are înregistrat la Judecătoria sector 1 București contestație la executare pentru obligațiile de plată stabilite la CASS, iar sumele din „Înștiințarea de proprie” reținute din cont.

În concluzie, contestatara solicită anularea Deciziei de calcul accesorii nr. dec/31.12.2016 emisă de Administrația sector 1 a Finanțelor București.

II. Administrația sector 1 a Finanțelor Publice pe baza evidenței fiscale a emis Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/31.12.2016, prin care au fost stabilite obligații fiscale accesorii în sumă totală de **x lei** reprezentând accesorii aferente diferențelor de impozit anual de regularizat în sumă de **y lei** și accesorii în sumă de **z lei**, stabilite pentru perioada 01.01.2016-31.12.2016.

III. Față de constatările organului fiscal, susținerile contestatarei, reglementările legale în vigoare pentru perioada verificată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

3.1 Referitor la accesoriile aferente diferențelor de impozit de regularizat în sumă de y lei, stabilite prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/31.12.2016

Cauza supusă soluționării este dacă contestatarul datorează accesoriile stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. dec/31.12.2016 în sumă de y lei în condițiile în care sumele achitate de contestatar au stins în ordinea vechimii obligațiile de plată existente în evidența fiscală pentru care organul fiscal nu face dovada comunicării acestora în vederea verificării ordinii de stingere.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/31.12.2016 Administrația sector 1 a Finanțelor Publice a stabilit accesorii aferente diferențelor de impozit anual de regularizat în sumă totală de y lei pentru perioada 01.01.2016-31.12.2016, aferente debitelor stabilite prin:

- decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2012 nr. dec3/31.07.2013 prin care au fost stabilite diferențe de impozit anual de regularizat stabilit în plus în sumă de a lei;

- decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2013 nr. Dec4/22.07.2014 prin care au fost stabilite diferențe de impozit anual de regularizat stabilit în plus în sumă de b lei;

- decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2014 nr. Dec5/20.07.2015 prin care au fost stabilite diferențe de impozit anual de regularizat stabilit în plus în sumă de c lei;

- decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2014 nr. Dec6/20.07.2015 prin care au fost stabilite diferențe de impozit anual de regularizat stabilit în plus în sumă de d lei;

- decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2014 nr. Dec7/20.07.2015 prin care au fost stabilite diferențe de impozit anual de regularizat stabilit în plus în sumă de e lei;

- decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2015 nr. Dec8/20.07.2016 prin care au fost stabilite diferențe de impozit anual de regularizat stabilit în plus în sumă de f lei;

- decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2015 nr. Dec9/20.07.2016, prin care au fost stabilite diferențe de impozit rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus, din venituri din transferul titlurilor de valoare în sumă de g lei.

Diferențele de impozit de regularizat sunt stabilite din venituri din cedarea folosinței bunurilor din mai mult de cinci contracte și din venituri din transferul titlurilor de valoare.

Contribuabilul menționează că decizia de impunere nr. dec/31.12.2016, prin care i se impută suma de y lei cu titlu de accesorii aferente diferențelor de impozit anual de regularizat este nelegală pentru că acesta a achitat integral și la termenul legal, anexând în susținerea cauzei chitanțele cu care a achitat obligațiile stabilite.

Din situația analitică debite plăți solduri a domnului AA pentru contul "63 - diferențe de impozit anual de regularizat" rezultă că are obligații de plată neachitate începând cu anul 2004.

În referatul cu propuneri de soluționare organul fiscal precizează că suma stabilită în plus pentru anul 2004 în sumă de q lei nu a fost achitată ceea ce a condus la devansarea tuturor plăților ulterioare efectuate de contribuabil.

În drept, potrivit art. 153, art. 165, art. 173, art. 174 și art. 176 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

“Art. 153 - (1) În scopul exercitării activității de colectare a creanțelor fiscale, organul fiscal organizează, pentru fiecare contribuabil/plătitor, evidența creanțelor fiscale și modul de stingere a acestora. Evidența se organizează pe baza titlurilor de creanță fiscală și a actelor referitoare la stingerea creanțelor fiscale.”

Art. 165 - (1) Dacă un debitor datorează mai multe tipuri de obligații fiscale, iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate obligațiile, atunci se stinge obligația fiscală pe care o indică debitorul, potrivit legii, sau care este distribuită potrivit prevederilor art. 163, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:

a) toate obligațiile fiscale principale, în ordinea vechimii, și apoi obligațiile fiscale accesorii, în ordinea vechimii;

b) obligațiile cu scadențe viitoare, la solicitarea debitorului. (...)

(3) În scopul stingerii obligațiilor fiscale, vechimea acestora se stabilește astfel:

a) în funcție de scadență, pentru obligațiile fiscale principale;

b) în funcție de termenul de plată prevăzut la art. 156 alin. (1), pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organul fiscal competent, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii;

c) în funcție de data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil/plătitor, în cazul în care legea prevede obligația acestuia de a calcula cuantumul obligației fiscale;”

“ Art. 173 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Art. 174 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. (...)

(5) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

Art. 176 - (1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,01% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Potrivit prevederilor art. 84 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 84 - (6) Diferențele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuală se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează și nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie, privind colectarea creanțelor bugetare.”

Din prevederile legale sus invocate rezultă că diferența de impozit pe venit se achită în termen de 60 de zile de la comunicarea deciziei de impunere anuală, iar pentru nerespectarea termenului se datorează dobânzi de întârziere, după caz, în funcție de momentul plății și de perioadele de întârziere înregistrate.

Față de prevederile legale de mai sus, rezultă că accesoriile se datorează pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată. În ceea ce

privește diferențele de impozit anual de regularizat stabilite în plus, acestea se individualizează de către organul fiscal **prin decizii de impunere care produc efecte juridice din momentul în care sunt comunicate contribuabilului, inclusiv în ceea ce privește calcularea accesoriilor aferente.** Stingerea obligațiilor de plată se face cu respectarea ordinii legale, expres prevăzută de Codul de procedură fiscală, iar accesoriile se calculează **numai pentru neachitarea la scadență de către debitor a obligațiilor de plată, scadență care, în cazul impozitului pe venit (diferențe de impozit anual de regularizat) este determinată în funcție de data comunicării deciziilor de impunere prin care s-au individualizat obligațiile de plată, accesoriile fiind stinse doar după ce au fost comunicate titlurile de creanță prin care au fost individualizate obligațiile de plată datorate cu titlu de accesorii.**

Din „Situatia analitica debite plati solduri” a domnului AA pentru contul „diferențe de impozit anual de regularizat” cod “63” se rețin următoarele:

- în anul 2005 are debite și accesorii de plată în sumă de s lei și plăți efectuate de u lei care au stins din debitul restant;
- în anul 2006 are debite și accesorii de plată în sumă de r lei și nu efectuează nicio plată;
- în anul 2007 are debite și accesorii de plată în sumă de t lei și plăți efectuate în sumă de i lei care au stins din debitul restant;
- în anul 2008 are debite și accesorii de plată în sumă de p lei și plăți efectuate în sumă de o lei care au stins din debitul restant;
- în anul 2009 are debite și accesorii de plată în sumă de l lei și plăți efectuate în sumă de 2.791 lei care au stins din debitul restant;
- în anul 2010 are debite și accesorii de plată în sumă de k lei și nu efectuează nicio plată;
- în anul 2011 are debite și accesorii de plată în sumă de j lei și plăți efectuate în sumă de h lei care au stins din debitul restant;
- în anul 2012 are debite și accesorii de plată în sumă de m lei și plăți efectuate în sumă de n lei care au stins din debitul restant;
- în anul 2013 are debite și accesorii de plată în sumă de b lei și plăți efectuate în sumă de v lei care au stins din debitul restant;
- în anul 2014 are debite și accesorii de plată în sumă de h lei și plăți efectuate în sumă de k lei care au stins din debitul restant;
- în anul 2015 are debite și accesorii de plată în sumă de l lei și plăți efectuate în sumă de l1 lei care au stins din debitul restant;
- în anul 2016 are debite și accesorii de plată în sumă de g1 lei și plăți efectuate în sumă de g lei care au stins din debitul restant.

În referatul cu propuneri de soluționare organul fiscal precizează că obligația fiscală stabilită în plus pentru anul 2004 în sumă de q lei nu a fost achitată ceea ce a condus la devansarea tuturor plăților ulterioare efectuate de contribuabil.

Întrucât la dosarul cauzei a fost anexată decizia de impunere aferentă anului 2004 fără să fie anexată și dovada de comunicare, prin adresa nr. aaaa/3024/31.03.2017, Serviciul soluționare contestații 1 solicită organului fiscal dovada de comunicare în conformitate cu prevederile art. 44 din Codul de procedura fiscală.

Prin adresa nr. adad/10.04.2017 înregistrată la DGRFPB sub nr. acac/12.04.2017, organul emitent al actului atacat a răspuns că a formulat adresa nr. afaf/10.04.2017 către Serviciul Gestiune Declarații Persoane Fizice pentru a solicita confirmarea de primire a deciziei aferentă anului 2004. Până la data emiterii prezentei decizii, organul emitent al actului atacat nu a transmis cele solicitate.

Astfel, Serviciul soluționare contestații 1 nu se poate pronunța cu privire la respectarea ordinii de stingere a obligațiilor fiscale, în condițiile în care, nu se face dovada respectării procedurii de comunicare a deciziei de impunere aferentă anului 2004 și nu se face nicio precizare cu privire la emiterea și comunicarea deciziilor de calcul accesorii în condițiile în care din plățile efectuate de contribuabil sting obligațiile de plată restante pentru care nu există dovada comunicării.

Ținând cont de cele mai sus prezentate, de dispozițiile imperative ale legii, precum și de faptul că plățile efectuate de contestator sting, în ordinea vechimii, obligații de plată principale și apoi obligațiile fiscale accesorii, **în ordinea vechimii în funcție de data comunicării**, ținând cont că organul fiscal nu poate face dovada comunicării deciziei de impunere aferentă anului 2004, că din plățile efectuate au stins obligațiile de plată pentru care nu se face dovada comunicării, organul de soluționare contestații este în imposibilitatea de a se pronunța asupra accesoriiilor calculate de organul fiscal, motiv pentru care se impune **desființarea** Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/31.12.2016 prin care au fost calculate accesorii în sumă de **y lei**.

Potrivit art. 7 alin. (1) și (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

"(1) Organul fiscal înștiințează contribuabilul asupra drepturilor și obligațiilor ce îi revin în desfășurarea procedurii potrivit legii fiscale.

(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz."

Astfel, potrivit normelor legale sus-citate, organul fiscal trebuie să depună toate diligențele pentru **determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului** și în acest scop să-și exercite rolul său activ, fiind îndreptățit să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele pe care le consideră utile în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

Prin aplicarea prevederilor art.279 alin.(3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care prevede: ***"Prin decizie se poate desființa total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent al actului atacat nu se poate stabili situația de fapt în cauza dedusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul emitent și de contestator. În acest caz, organul emitent al actului desființat urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației."***

În speță sunt aplicabile și prevederile pct. 11.4-11.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, aprobate prin OPANAF nr. 3741/2015, unde se stipulează:

"11.4. Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ fiscal atacat. Înaintea emiterii deciziei cu soluție de desființare, organul de soluționare competent va întreprinde demersurile necesare, dacă se impune, la organul fiscal emitent al actului atacat, respectiv: pentru clarificarea unor situații contestate, completarea punctului de vedere cu privire la documentele depuse de contestatar, dispunerea unei cercetări la fața locului etc. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.5. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului obligații fiscale mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. În mod corespunzător nu poate fi diminuată pierderea fiscală cu o sumă mai mare decât cea înscrisă în actul desființat.”

În consecință, față de cele prezentate mai sus, Administrația sector 1 a Finanțelor Publice va proceda la reanalizarea situației fiscale a contestatarului **AA** ținând cont de prevederile legale în vigoare pentru a determina în mod corect situația fiscală a contribuabilului, de motivațiile acestuia, de dispozițiile legale vizând ordinea de stingere în funcție de data comunicării, precum și de cele reținute prin prezenta exercitându-și rolul activ în vederea stabilirii corecte a obligațiilor fiscale datorate.

3.2. Referitor la accesoriile aferente CASS în sumă de z lei, stabilite prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/31.12.2016

Cauza supusă soluționării este dacă organul fiscal a stabilit corect și legal accesorii în sumă de z lei, în condițiile în care contribuabilul are obligația efectuării plăților anticipate cu titlu de CASS începând cu data comunicării de către organul fiscal a deciziei de impunere, iar acesta nu face dovada achitării obligațiilor de plată stabilite în sarcina sa.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/31.12.2016 Administrația sector 1 a Finanțelor Publice a stabilit accesorii aferente diferențelor de impozit anual de regularizat în sumă totală de z lei pentru perioada 01.01.2016-31.12.2016, aferente debitelor stabilite prin:

- decizia de impunere privind plățile anticipate cu titlu de impozit pe venit/contribuții de asigurări sociale de sănătate, precum și obligațiile de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale pentru anul 2013 nr. Dec9/04.03.2013 prin care au fost stabilite plăți anticipate cu titlu de CASS în sumă totală de w lei (w1 lei pentru fiecare trimestru al anului 2013).

În drept, în ceea ce privește modalitatea de calcul a accesoriilor care fac obiectul acestei contestații, sunt aplicabile prevederile art. 173 alin. (1) și alin. (2), art. 174 alin. (1) și art. 176 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

“Art. 173 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei.”

“Art. 174 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

“Art. 176 - (1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Față de prevederile legale invocate, se reține că pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează dobânzi/majorări de întârziere pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv și respectiv, penalități de întârziere.

Referitor la contribuțiile la asigurările sociale de sănătate datorate începând cu data de 1 iulie 2012, art. 296²¹, art. 296²² și art. 296²⁴ din Titlul IX² din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare au prevăzut următoarele:

“Art. 296²¹. – (1) Următoarele persoane au calitatea de contribuabil la sistemul public de pensii și la cel de asigurări sociale de sănătate, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, după caz:

*[...] i) **persoanele care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor.**[...].”*

“Art. 296²². – (2¹) Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele prevăzute la art. 296²¹ alin. (1) lit. i), cu excepția celor care realizează venituri din arendarea bunurilor agricole în regim de reținere la sursă a impozitului, este diferența dintre venitul brut și cheltuiala deductibilă determinată prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului brut, diferența dintre totalul veniturilor încasate și cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuții sociale, sau valoarea anuală a normei de venit, după caz, raportată la cele 12 luni ale anului și nu poate fi mai mică decât un salariu de bază minim brut pe țară, dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează contribuția. Baza lunară de calcul nu poate fi mai mare decât valoarea a de 5 ori câștigul salarial mediu brut.”

“Art. 296²⁴. – (4) În decizia de impunere, baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru contribuabilii prevăzuți la [art. 296²¹](#) alin. (1) lit. a) - e) și g) se evidențiază lunar, iar plata se efectuează trimestrial, în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, pentru cei de la [art. 296²¹](#) alin. (1) lit. a) - e) și, respectiv, semestrial, în două rate egale, până la data de 25 septembrie inclusiv și 25 noiembrie inclusiv, pentru contribuabilii prevăzuți la [art. 296²¹](#) alin. (1) lit. g)”.

Astfel, potrivit art. 257 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sanatații, cu modificările și completările ulterioare a prevăzut următoarele:

*“Art. 257. – (1) **Persoana asigurată are obligația plății unei contribuții bănești lunare pentru asigurările de sănătate, cu excepția persoanelor prevăzute la art. 213 alin. (1).***

(2) Contribuția lunară a persoanei asigurate se stabilește sub forma unei cote de 6,5%, care se aplică asupra:

a) veniturilor din salarii sau asimilate salariilor, precum și orice alte venituri realizate din desfășurarea unei activități dependente;

*b) **veniturilor impozabile realizate de persoane care desfășoară activități independente care se supun impozitului pe venit; dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează contribuția, aceasta nu poate fi mai mică decât cea calculată la un salariu de bază minim brut pe țară, lunar; [...]***

*(5) **Contribuțiile prevăzute la alin. (2) și (4) se plătesc după cum urmează:***

a) lunar, pentru cele prevăzute la alin. (2) lit. a) și d);

*b) **trimestrial, pentru cele prevăzute la alin. (2) lit. b) și la alin. (4);***

(7) Obligația virării contribuției de asigurări sociale de sănătate revine persoanei juridice sau fizice care plătește asiguraților veniturile prevăzute la alin. (2) lit. a), d) și e), respectiv asiguraților pentru veniturile prevăzute la alin. (2) lit. b), c) și f)”.

Față de cadrul legal invocat se reține că, în cazul contribuabililor care realizează venituri dintr-o activitate independentă, în speță venituri din cedare folosință bunuri se datorează contribuții de asigurări sociale de sănătate, sub formă de plăți anticipate efectuate în cursul anului, acestea fiind stabilite de organul fiscal prin decizie de impunere, luând ca bază de calcul venitul anual estimat, în situațiile în care a fost depusă o declarație privind venitul estimat pentru anul curent.

În deciziile de impunere emise de organul fiscal, baza de calcul reprezentată de venitul declarat este evidențiată lunar, iar plata contribuției se efectuează trimestrial, în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru.

Astfel, contribuabilul are obligația de a efectua plăți anticipate cu titlu de contribuții de asigurări sociale de sănătate pentru anul 2013, în patru rate egale, respectiv până la data de 25 martie, 25 iunie, 25 septembrie și 25 decembrie 2013, în baza venitului declarat.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei transmise de organul fiscal și din referatul cauzei rezultă următoarele:

- prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/31.12.2016, organul fiscal a calculat accesorii în sumă de z lei pentru CASS stabilit prin decizia de impunere privind plățile anticipate cu titlu de impozit pe venit/contribuții de asigurări sociale de sănătate, precum și obligațiile de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale pentru anul 2013 nr. Dec23/04.03.2013 pentru perioada 01.01.2016-31.12.2016;

- decizia de impunere privind plățile anticipate cu titlu de impozit pe venit/contribuții de asigurări sociale de sănătate, precum și obligațiile de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale pentru anul 2013 nr. Dec43/04.03.2013 prin care au fost stabilite plăți anticipate cu titlu de CASS în sumă de q lei pentru fiecare trimestru al anului 2013, comunicată contribuabilului prin poștă în data de 20.03.2013;

- din „Situatia analitica debite plati solduri”, se reține ca în contul „CASS” cod ”63” contribuabilul AA **nu a efectuat plăți.**

Astfel, având în vedere că accesoriile stabilite pentru decizia de impunere privind plățile anticipate cu titlu de impozit pe venit/contribuții de asigurări sociale de sănătate, precum și obligațiile de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale pentru anul 2013 nr. dec/04.03.2013 prin care au stabilit plăți anticipate cu titlu de contribuții de asigurări sociale de sănătate în sumă totală de z lei (z1 lei pentru fiecare dintre cele 4 trimestre) au fost comunicate în conformitate cu legislația în vigoare și ținând cont că domnul AA nu a efectuat nicio plată în perioada 2013-2016, organul fiscal a stabilit corect în sarcina sa obligația de plată a sumei de **z lei**, drept urmare contestația contribuabilului cu privire la această sumă urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 7, art. 153, art. 165, art. 173, art. 174, art. 176 și art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, art. 84, art. 296²¹ - art. 296²⁴ din Codul fiscal, art. 257 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, pct.11.4-11.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, aprobate prin OPANAF nr. 3741/2015:

DECIDE:

1. **Respinge** în parte ca neîntemeiată, contestația formulată de domnul AA împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/31.12.2016 emisă de

Administrația sector 1 a Finanțelor Publice pentru suma de **z lei** reprezentând accesorii aferente contribuției de asigurări sociale de sănătate.

2. **Desființează** în parte Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/31.12.2016 prin care Administrația sector 1 a Finanțelor Publice a stabilit în sarcina domnului AA suma de **y lei** accesorii aferente diferențelor de impozit anual de regularizat, urmând ca organul fiscal să procedeze la **reanalizarea situației fiscale** a contribuabilului, ținând cont de prevederile legale, de motivațiile acestuia, precum și de cele reținute prin prezenta.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.